

GŁOS KOSZALIŃSKI

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 15 gr Koszalin, środa, dnia 5 listopada 1952 r. Rok I Nr 57

Dnia 31 października 1952 r. w sali Rady Państwa w Warszawie odbyło się rozszerzone posiedzenie plenarne Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego. Na zdjęciu: Prezydent Bolesław Bierut otwiera posiedzenie. Foto CA.

Naród radziecki zwycięsko realizuje zadania piątej pięciolatki Komunikat Urzędu Statystycznego RFSRR

MOSKWA. Urząd statystyczny RFSRR opublikował komunikat o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej Federacji Rosyjskiej w trzecim kwartale b.r. Kwartalny plan produkcji przemysłowej wykonany został globalnie w 103 proc. Globalna produkcja przemysłu RFSRR w trzecim kwartale b.r. wzrosła w porównaniu z odpowiednim okresem roku 1951 o 9 proc.

Komunikat wskazuje, że w tej samej pracy robotników zatrudnionych w przemyśle wzrosła w porównaniu z trzecim kwartałem r. ub. o 5 proc. Zadania w dziedzinie obniżenia kosztów własnych produkcji przemysłowej zostały wykonane.

W dalszym ciągu komunikat wymienia poważne osiągnięcia rolnictwa Federacji Rosyjskiej. W roku bieżącym odbywają się dalsze umacnianie materiałno-technicznej bazy rolnictwa w związku z czym poziom mechanizacji produkcji w kółchozach i sowchozach podniósł się jeszcze bardziej. Zakres prac wykonanych w ciągu ubiegłych 9 miesięcy w kółchozach przez oswoiła maszynowo-traktorowe był 8 proc. większy niż w odpowiednim okresie roku 1951. Kombajny zebrały w kółchozach o 14 proc. więcej zboża niż w roku ubiegłym.

Poważne sukcesy osiągnięto w okresie sprawozdawczym w rozwoju handlu. W sieci handlu państwowego i spółdzielczego ludność nabyła o 10 proc. więcej towarów niż w trzecim kwartale roku 1951. Szczególnie znacznie wzrosła sprzedaż mięsa, produktów rybnych, masła i innych tłuszczów, sera, jaj, cukru, wyrobów cukierniczych, materiałów bawełnianych i jedwabnych, wyrobów konfekcyjnych, skarpet, nożyczek, obuwia skózanego, mydła, rowerów, aparatów fotograficznych, maszyn do szycia, zegarków.

W trzecim kwartale br. ludność nabyła na rynkach kółchozowych znacznie więcej artykułów niż w odpowiednim okresie roku ubiegłego w szczególności masła, jaj, drobiu, jarzyn, mąki pszennej i kasz. Na rynkach kółchozowych zanote-

wano dalszą zniżkę cen na artykuły zbożowe.

MOSKWA. Urząd statystyczny Ukraińskiej SRR podsumował wyniki wykonania planu gospodarczego w trzecim kwartale br.

Kwartalny plan produkcji przemysłowej wykonany został w 101 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem roku ubiegłego produkcja przemysłu ukraińskiego wzrosła o 14 proc. Z nadwyżką wykonano

plan w hutnictwie, przemyśle naftowym, chemicznym, samochodowym i traktorowym, drzewnym, spożywczym i innych.

Dobiega końca sprzęt zboż. Zasiewy ozimiu przeprowadzono na znacznie wyższym poziomie agrotechnicznym niż w roku ubiegłym i na większym obszarze.

Stopień mechanizacji prac polnych poważnie wzrósł dzięki rozwojowi bazy materialno-technicznej rolnictwa.

Nasilić tempo wykopków i wykonania planowych dostaw ziemniaków

— oto patriotyczny obowiązek wsi koszalińskiej wobec Ludowej Ojczyzny

Dając wyraz radości ze wspaniałego zwycięstwa jednego narodu polskiego w historycznym dniu wyborów do Sejmu — chłopci Ziemi Koszalińskiej na każdym odcinku swej pracy pogłębiają swoje dotychczasowe osiągnięcia. W chwili obecnej chłopci młodzi i średniorolni uważają swoją klerytę przede wszystkim na wykopki ziemniaków. Tak jednak chłopci pracujący jak i aktywni partyjni i bezpartyjni, ZSL, ZSCh, LK i ZMP oraz liczne szeregi agitatorów Frontu Narodowego, nie zapominają o dalszych zadaniach dnia: terminowych siewach ozimiu, odstawie trzody chlewnej, mleka i obowiązków w dostarczeniu państwu „końcówek” zbożowych, aby plany skupu zboża czym prędzej zrealizować w 100 procentach.

Tym radosnym i ofiarnym nastrojem naszych chłopów nałożyli tylko niejednokrotnie pokierować — a znikąd nie jest szybko objawy złej organizacji pracy, nie wykorzystania rezerwy ludzkiej i maszynowej, istniejącej tu i ówdzie próby złośliwego zahamowania toż prac w polu przez wrogów Polski Ludowej — kulaków, spekulantów i ich poczętników.

Obowiązek skoordynowania wysiłku chłopskiego i takich organizacji i instytucji. Jak ZSCh, GSy, POMy i GOMy w kierunku zgodnej pracy nad zrealizowaniem bieżących zadań gospodarczych wsi, ciąży na przyrządkach GRN. Nad wykonaniem tego niełatwego zadania naszych terenowych rad narodowych czuwać muszą organizacje partyjne w gminach i gromadach.

Ku nowym zwycięstwom

Jak donosi nam korespondent B. Kuzański, rolnicy: Michał Woronko, Maria Kacper i Elżbieta Klich z gromady Kluki (gmina Gardna Wielka pow. Słupsk), wywiązali się z dostaw mleka i żywności wysoko ponad obowiązujący ich plan, a zboże i ziemniaki odstawili zgodnie z ilością zaplanowaną.

— Myśli i uczucia chłopów swej gromady — pisze w swym liście nasz korespondent, wyrażili oni mówiąc: „Choć możemy w swej gromadzie poszczycić się poważnymi osiągnięciami, to jednak nie wolno nam ani na chwilę osłabiać tempa swej pracy. Codziennie potwierdziliśmy naszym czynem swe poparcie dla Frontu Narodowego, pod któ-

WARSZAWA. Ludzie pracy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uroczystie i radośnie witają XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — zaciągają masowo Warty Produkcyjne, z których każda przyczyniła się do zwłóknienia pokojowej siły naszej Ojczyzny. Rocznicę Rewolucji Październikowej, Rewolucji która otworzyła nowy etap w walce ludów o wyzwolenie społeczne i narodowe jest świętem całej postępowej ludzkości.

Czyn produkcyjny dla uczczenia XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej jest jednocześnie wyrazem woli ludu polskiego, zdecydowanego nieugięcie realizować zadania w walce o pokój, wskazane przez XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

BLISKO 500 WART PRODUKCYJNYCH PEŁNIA BUDOWNICZOWIE MDM WARSZAWA. Już blisko 500 wart produkcyjnych na cześć XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej zaciągali budowniczo-

Marszałkowskiej. Dzielnicy Mieszkańczej — chłuby Warszawy. Realizacja zobowiązań, powziętych podczas przystąpienia do Wart zaoszczędziła ponad 8,5 tys. roboczogodzin.

WARTY W ZAKŁADACH IM. 22 LIPCA

WARSZAWA. W Państwowej Fabryce Cukrów i Czekolady im. 22 Lipca w Warszawie już od 30 ub. mies. pracownicy zaciągali Warty Produkcyjne dla uczczenia XXXV rocznicy Rewolucji Październikowej. 3 bm. Warty Produkcyjne podjęły wszystkie działy zakładu.

WARTY W WOJ. KRAKOWSKIM KRAKÓW. Masowym zajęciem Wart Produkcyjnych czczą zbliżającą się rocznicę Rewolucji Październikowej ludzie pracy woj. Krakowskie-

go. Jako pierwsi w województwie zaciągali warty robotnicy Zakładów Przemysłu Azotowego im. Dzierżyńskiego w Tarnowie. Południowych Zakładów Obuwia w Chelmku i Garbarni Nr 1 w Krakowie.

20 TYS. LUDZI PRACY PEŁNI WARTY PRODUKCYJNE W ŁODZI I WOJEWÓDZTWIE

ŁÓDŹ. W Łodzi i województwie dnia 3 bm. na Wartach ku czci XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej stanęło już ponad 20 tys. ludzi pracy — włóknarzy odzieżowców, budowlanych i innych. Zakłady pracy, w których przystąpiono do Wart przybrały odświętany wygląd.

Artykuł Przewodniczącego KC PZPR

Towarzysz Bolesława Bieruta

zamieszczony w dniu 3 bm. w „PRAWDZIE”

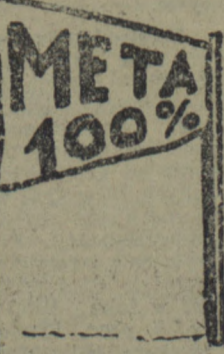
podajemy na 2 i 3 str.

Do dalszej walki o Polskę silną Polskę dobrobytu i sprawiedliwości

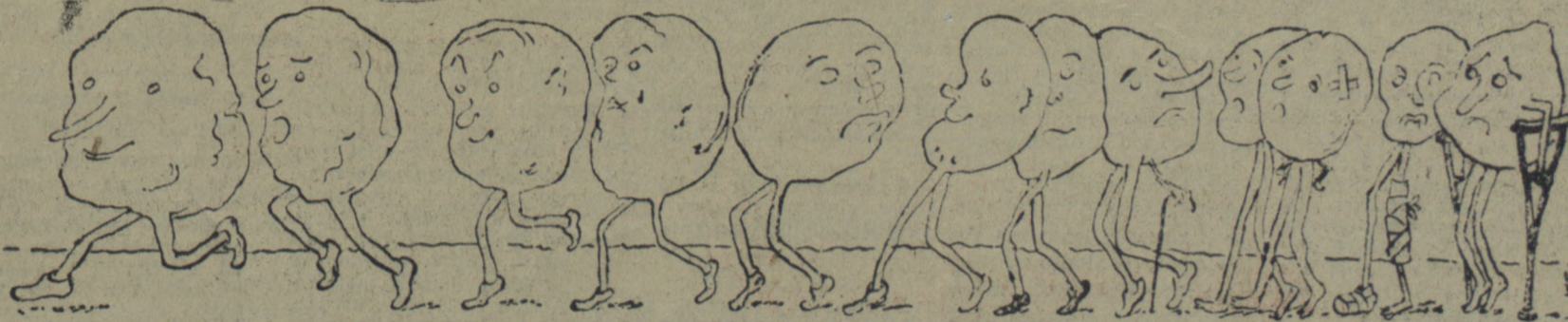
Rozszerzone plenium Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego powzięło uchwałę, by komitety Frontu Narodowego na wszystkich szczeblach kontynuowały swoją działalność, by działalność tę rozszerzały i wzmocniły. Decyzja ta powzięta na posiedzeniu, któremu przewodniczył Towarzysz Bierut stanowi ważne wydarzenie polityczne.

Można już dokonać podsumowania dorobku Komitetów Frontu Narodowego. Historyczne zwycięstwo naszego narodu w wyborach 26 października to żywe świadectwo, że Program Frontu Narodowego zmobilizował wszystkich patriotów. 15 milionów 459 tysięcy 849 obywateli oddało swoje głosy na listę Frontu Narodowego. W toku kampanii wyborczej pracowało w 60 tysiącach komitetów Frontu Narodowego pół miliona aktywistów, działaczy partyjnych i bezpartyjnych, robotników, chłopów, inteligentów, młodzieży, kobiet, nauczycieli i artystów. Działalność komitetów Frontu Narodowego wniosła olbrzymią falę aktywności politycznej najszerszych rzesz społeczeństwa. Komitety obwodowe objęły zasięgiem swej agitacji ogół wyborców — 16 milionów ludzi. Aktywiści komitetów Frontu Narodowego zdali chlubnie egzamin jako żołnierze na froncie walki o jedność narodu. (Ciąg dalszy na 4 str.)

Szybciej realizować plany obowiązkowych dostaw kartofli

77,5% 52,7% 49% 47,4% 40,5% 31,8% 30,1% 26,2% 22,4% 21,1% 15,4% 11,3%

BYTÓW ZŁOTÓW MIASTKO CZŁUCHÓW WALCZ SŁAWNO KOŁOBRZEG BIAŁOGARD SŁUPSK DRAWSKO SZCZECINEK KOSZALIN

SOCJALIZM TO POSTĘP I ROZKWIIT

MOSKWA. W dniu 3 bm. ukazał się w „Prawdzie” artykuł przewodniczącego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Towarzysza Bolesława Bleruta p. t. „Socjalizm — to postęp i rozkwit. Podajemy tekst artykułu:

W przededniu 35-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji — serca i umysły setek milionów ludzi na całym świecie zwracają się ku Związkowi Radzieckiemu — potężnej i wspaniałej Ojczyźnie narodów radzieckich, która stała się wzorem, nadzieją, otuchą wszystkich ludzi, walczących z uciskiem i nędzą. Ku Wielkiemu Związkowi Radzieckiemu, który urzeczywistnił marzenia narodów wyrwanych z Jarzma kapitalizmu, zwracają się dziś myśli i uczucia wszystkich narodów walczących o pokój, wolność i niepodległość.

W atmosferze uczuć szczególnie podniosłych i niezwykłych, będzie XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej wolny naród polski, który zjednoczony pod sztandarami Frontu Narodowego, odniósł w dniu 26 października obrzmiałe zwycięstwo wyborcze — pierwsze w historii Polski zwycięstwo idei jednolitej moralno-politycznej partii, która przeniknęła do świadomości przytłaczającej większości narodu.

Trzydziestą piątą rocznicę Rewolucji poprzedził i wiąże się z nią nierozdzielnie XIX Zjazd KPZR — zjazd o wielkim światłowo-historycznym znaczeniu. Żadne jeszcze wydarzenie w międzynarodowym życiu politycznym po drugiej wojnie światowej nie odbiło się w świadomości mas, w ich przeżyciach i uczuciach z taką siłą, jak obrady tego zjazdu. Z trybuny zjazdu, przed zamknięciem jego obrad, rozbrzmiały poprzez świat cały dobiegające historyczne słowa Towarzysza Stalina, skierowane do bratnich partii komu-

W październiku 1917 roku Rewolucja Proletariacka zwyciężyła w jednym tylko kraju, który stanowił najsłabsze ogniwo w systemie imperializmu. Był to kraj, na którego obszarze obejmującym 1/6 część globu egzystowało w warunkach ucisku i eksploatacji przez panującą klasę społeczną około 60-ciu narodów o różnym poziomie gospodarki i kultury.

Władza radziecka wyrwała uciskaną narody z niewoli, zmieniła do gruntu warunki ich życia, przekształciła zacofany przedmiot gospodarczo kraj w kraj bogaty i potężny, podniosła gospodarkę i kulturę wszystkich jego narodów na najwyższy poziom rozwoju i rozkwitu. Sukcesy budownictwa socjalistycznego w ZSRR, rosnąca siła narodów radzieckich, operujących swe stosunki na nowych lenińskich — Stalinińskich zasadach współżycia, na braterskiej i wzajemnej pomocy — wywarły obrzmiały wpływ na masy pracujące wszystkich krajów, na wszystkie uciskane narody świata i pobudziły je do walki wyzwoleniczej.

W referacie na pierwszym zjeździe rad ZSRR, 30 grudnia 1922 roku Towarzysz Stalin stwierdził:

„Władza radziecka myśli już nie tylko o swoim istnieniu, lecz również o przekształceniu się w poważną siłę międzynarodową, zdolną do oddziaływania na sytuację międzynarodową i będącą w stanie zmienić ją w interesie mas pracujących”.

Pod kierownictwem partii komunistycznej, pod wodzą Towarzysza Stalina władza radziecka stała się obrzmiałą siłą wpływającą na kształtowanie się losów świata w imię najgłębiej pojętego międzynarodowego, braterskiej solidarności i zbliżenia swych interesów z interesami mas pracujących na całej kuli ziemskiej. Związek Radziecki korzysta w pełni z zaufania, sympatii i poparcia bratnich

sił i robotniczych, słowa podnoszące na duchu i pobudzające myśli, mobilizujące do walki o pokój, o demokrację, o wolność i niezawisłość narodową.

Jasny, przejrzysty obraz federacji się z sobą obecnie w skali światowej sił i dążeń wydatnia z nieodpartą siłą myśl nowa, epokowa praca Towarzysza Stalina, opublikowana w przeddzień XIX Zjazdu p. t. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”. Praca ta, jak i przemówienie zjazdu, włączy się jak najbardziej zarówno z momentem pierwszego zwycięstwa „Brygady szturmowej” światowego ruchu rewolucyjnego w roku 1917, które zapoczątkowało zasadniczy zwrot w dziejach powszechnych ludzkości, jak i z podstawowymi problemami walki wyzwoleniczej mas pracujących całego świata w chwili obecnej. W wypowiedziach Towarzysza Stalina i w całości obrad XIX Zjazdu wydatniona została ze szczególną siłą i musi przeniknąć głęboko do świadomości narodów przełomowa rola Wielkiej Rewolucji Październikowej w dziejach ludzkości oraz w życiu mas pracujących wszystkich narodów, walczących o wyzwolenie.

Po XIX Zjeździe, po historycznym przemówieniu Towarzysza Stalina serca setek milionów ludzi we wszystkich zakątkach świata zabiły radość, mocniej, radośnie. Nigdy jeszcze masy pracujące całego świata nie miały przed sobą tak jasnej perspektywy, tak wielkiego poczucia swej siły, tak nieustraszonej wiary w ostateczne zwycięstwo swej sprawy.

partii komunistycznych i robotniczych. Towarzysz Stalin w swoim przemówieniu na XIX Zjeździe powiedział:

„Cecha szczególna tego poparcia polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowe dążeń naszej partii przez jakikolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju... Co się tyczy Związku Radzieckiego to jego interesy są w ogóle nieodłącznie od sprawy pokoju na całym świecie”.

W ostatnim dziesięcioleciu dzięki niewyczerpanej sile i niezrównanej ofiarności narodów radzieckich, w imię zwycięstwa sprawy socjalizmu oraz braterskiej solidarności na rodów walczących o wolność, spełniły się nadzieje szeregu narodów a przede wszystkim narodu polskiego, któremu przytoczyła wyzwolenie z potwornej niewoli faszystowskiej zwycięska Armia Radziecka.

Toteż głęboki oddźwięk w szeregach milionów ludzi zjadł słowa Towarzysza Stalina wypowiedziane w historycznym przemówieniu na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego:

„Po wzięciu władzy przez naszą Partię w 1917 roku i po tym, gdy Partia podjęła realne środki dla zlikwidowania ucisku kapitalistycznego i obszarowego, przedstawiciele bratnich partii, podziwiając odwagę i sukcesy naszej Partii, nadali jej miano „Brygady Szturmowej” światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego. Wyrażali oni przez to nadzieje, że sukcesy „Brygady Szturmowej” ulżą sytuacji narodów walczących pod jarzmem kapitalizmu. Sądzę, że nasza Partia usprawiedliwiła te nadzieje, zwłaszcza w okresie drugiej wojny światowej, kiedy Zwią-

zek Radziecki, rozgromił tyranie faszystowską, wybił narody Europy i Azji od groźby niewoli faszystów skłej”. Historyczne zwycięstwo narodów radzieckich w drugiej wojnie światowej zmieniło w sposób decydujący układ sił w świecie, pobudzając szereg narodów do wejścia na drogę wyzwolenia z pot kapitalizmu i budownictwa nowego życia.

Nowy układ sił w świecie kształtuje na nową modłę zarówno dziejowe zjawiska i procesy polityczne, jak i dziejowe zjawiska i procesy ekonomiczne. Rozpał się dawny, jednolity, wszechogarniający rynek światowy, powstały dwa równoległe rynki światowe. Wytworzył się nowy typ stosunków międzynarodowych pomiędzy ZSRR i krajami wyzolonymi z Jarzma kapitalizmu — stosunków opartych na przyjaźni, współpracy ekonomicznej i wzajemnej pomocy. Jest to typ stosunków wprost przeciwstawny do tych, jakie istnieją między państwami kapitalistycznymi, gdzie działa prawo ujarzmiania i systematycznej grabieży narodów innych krajów, zwłaszcza krajów zacofanych, w imię uzyskania najwyższych zysków.

Nowe stosunki, oparte na zasadzie przyjaźni i współpracy i wzajemnej pomocy między ZSRR i krajami demokratycznymi, są potężnym czynnikiem szybkiego rozwoju gospodarczego i kulturalnego tych krajów, zwłaszcza krajów uprzemysłowionych, przyswajania przez nie najwyższych osiągnięć technicznych, które Związek Radziecki udostępnił tym krajom.

Dzięki tej pomocy i dzięki obrzmiałym sukcesom Związku Radzieckiego, który obecnie wchodzi już w okres wspaniałego budownictwa kapitalizmu, otwierającego oświecające perspektywy dla całej ludzkości, wyzwalają się niezmiernie zasoby energii tkwiące w wielomilionowych masach krajów demokratycznych ludowej, porywają je do budowy socjalizmu. Pogłębia się świadomość i rośnie aktywność mas pracujących w krajach kapitalistycznych. Oparta na ściśle naukowych podstawach, na głębokiej analizie ekonomicznej i nieprzerwanego wzrostu i doskonałości produkcji socjalistycznej, wolnej od wszelkich kryzysów i opartej na bazie najwyższej techniki, widać nieustannego wzrostu dobrobytu, wszechstronnego rozwoju kulturalnego i nieograniczonych możliwości twórczej pracy — przemawia do wyobraźni, pogłębia świadomość i umacnia wolę czynu w sercach i umysłach milionów prostych ludzi.

Wybitne przykłady i energię twórczą i rosnącą aktywność polityczną mas pracujących mamy w Polsce Ludowej. W obecnej kampanii wyborów do Sejmu naród polski niemal powszechnie, bo w 99,8 proc. spośród ogólnej liczby głosujących, wypowiedział się za Programem Frontu Narodowego, w obronie niepodległości swej Ojczyzny przeciwko wszelkim zakusom amerykańsko-hitlerowskich podżegaczy wojennych, walki o realizację planu uprzemysłowienia Polski i budownictwa socjalistycznego.

Po raz pierwszy w Polsce liczba głosujących — przy tym głosujących jednogłośnie — osiągnęła cyfrę 15 i pół miliona.

Podczas gdy stosunek głosujących do uprawnionych wynosił w roku 1935 mimo przeróżnych fałszerstw zaled-

wię 46 proc. to obecnie przekroczył on 95 proc.

Ale jeszcze bardziej charakterystyczna od liczb była postawa mas w obecnych wyborach, ich entuzjazm i zdecydowanie, ich aktywność i świadomość.

„Od 30-tu lat czekałem na takie wybory” — mówi robotnik huty „Ostrowiec” Godka Ignacy, wrzucając swą kartę do urny. „Głosuję za przyszłość swych dzieci” — oświadczył matki, które przybywały do urn wraz ze swymi rodzinami, objaśniając dzieciom swym wagę i znaczenie spełnienia obowiązku patriotycznego. Chłopi pracujący przyjeżdżali do obwodów wyborczych na ukwieconych furmankach, młodzież wychodziła na ulicę z płaszcami, dziećmi ofiarowały kwiaty tym, którzy pierwsi zgłaszali się do urn.

Polska Ludowa nie przeżywała jeszcze nigdy tak radośnych dni, tak masowego i powszechnego wyrazu uczuć patriotycznych, takiej postawy międzynarodowej, solidarności z całym obozem po koju, takiego rozmachu współzawodnictwa socjalistycznego jak w Związku z XIX Zjazdem Partii Lenina-Stalina i wyborami. Agentury wroga, występujące nader aktywnie w początkowym okresie akcji wyborczej zostały całkowicie wyzolonane i sparaliżowane postawą i atmosferą bojową samych mas.

Wybory do Sejmu stanowią wyjątkowo wymowny przykład zwartości i patriotycznej postawy mas pracujących, którym przewodzi polska klasa robotnicza i jej partia. Ale już w dyskusji ogólnonarodowej nad Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, która została uchwalona w dniu 22 lipca br., masy pracujące ujawniły niemalą aktywność i wysoki poziom świadomości, o czym świadczy liczba 11,5 miliona uczestników zebrań omawiających projekt Konstytucji oraz 1.800 tysięcy wypowiedzi o tym projekcie.

Nie ulega też wątpliwości, że o szczególne bojowe atmosfery ostatnich wyborów, o uczuciach mas pracujących i ich postawie w dużej mierze zdecydowały podniosły, pobudzający myśli i uczucia mas, mobilizujący wpływ obrad XIX Zjazdu KPZR, krzepiące wiarę w siłę i zwycięstwo obozu pokoju historyczne przemówienie Towarzysza Stalina, ozywający wielomilionowe masy pracujące całego świata wpływ osłabienie wielkiego Związku Radzieckiego jako narodów, rosnącego autorytetu ZSRR, jego wspaniałego rozkwitu.

Co umacnia w nas pewność zwycięstwa? Co pozwala konsolidować cały naród polski i pogłębiać jego jedność moralno-polityczną dookoła Programu Frontu Narodowego, programu budowania socjalizmu, obrony pokoju i niepodległości oraz wieczystego braterstwa ze Związkiem Radzieckim? Z jakich źródeł czerpie swe siły rosnąca jedność moralno-polityczna naszego narodu, której towarzyszy nieustanne osłabianie i rugowanie wrogich sił klasowych?

Czerpie ona swe siły z rewolucyjnego „dorobku” ostatnich 8-miu lat, opartego na najlepszych, postępowych tradycjach narodu polskiego. Czerpie ona swe siły z nieocenionej, braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, z doświadczeń i obrzmiałej potęgi tej czolowej „Brygady Szturmowej” całej ludzkości. Czerpie ona swe siły z potężnego ruchu obrońców pokoju, który ogarnia świat cały i zatacza coraz szersze kręgi. Czerpie ona swe siły z rosnącego oporu mas pracujących w krajach kapitalistycznych i kolonialnych przeciw imperialistycznej grabieży.

XIX Zjazd KPZR był potężną manifestacją siły i potęgi pierwszego kraju zwycięskiego socjalizmu i jego nieograniczonych możliwości rozwojowych, stał się potężnym bodźcem do podniesienia aktywności politycznej mas pracujących i narodów uciskanych na całym świecie.

XIX Zjazd, epokowa praca Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”, stanowiąca nieoceniony wkład do skarbnicy twórczego marksizmu-leninizmu, dała narodom potężny oręż w walce o budowę nowego życia, wzbogaciła naszą wiedzę o prawach rządzących rozwojem kapitalizmu, o zagadnieniu zaostrzających się przeciwieństw, prowadzących nieuchronnie do wojen między państwami kapitalistycznymi. Analizując prawo nierównomiernego rozwoju kapitalizmu Towarzysz Stalin już w 1920 roku scharakteryzował istotę kontroli kapitalistycznej, a więc takiej kontroli jaką obecnie sprawuje imperializm amerykański w stosunku do swych „młodszych partnerów” — angielskiego i francuskiego, nie mówiąc już o jeszcze bardziej drastycznej kontroli w stosunku do Niemiec Zachodnich i Japonii, które całkowicie „glądają się” według wzorów hitlerowskich, wabąc równocześnie udziałem w spóźnie pod dyktando amerykańskim.

Na czym polega kontrola kapitalistyczna, która musi doprowadzić do zera samodzielności ekonomicznej krajów kontrolowanych? Kontrola kapitalistyczna oznacza przede wszystkim kontrolę finansową, oznacza następnie kontrolę nad przemysłem, oznacza prawo dysponowania rynkiem kraju kontrolowanego i wreszcie oznacza kontrolę polityczną, unicestwienie samodzielności politycznej.

Wieloletnie chęć poznać skutki niewoli politycznej i go spoderzej spowodowanej przez narzuconą na skutek ohydnej zdrady kontroli kapitalistycznej, niechaj spojrzą na rządzoną przez morderczy reżim hitlerowski Jugosławii.

Skutki kontroli amerykańskiego kapitału finansowego można równocześnie ilustrować niezliczonymi faktami, które dostarcza codzienne życie zamarshallizowanych krajów: Anglii, Francji, Włoch, Belgii, Holandii, Danii, Norwegii, Grecji i Turcji faktami, które świadczą o bezceremonialnej ingerencji amerykańskiej i o uwikłaniu tych krajów w nierozwiązalne trudności, o brutalnych uderzeniach, o klęskach i o bezcelnym deptaniu godności narodowej.

Geniusz Stalina odniósł z całą jasnością mechanizm tych zjawisk, ich źródła i ich konsekwencje.

Towarzysz Stalin pisał w styczniu 1927 roku:

„Zagadnienie, jak się zmieniają prawa kapitalizmu w różnych stadiach rozwoju kapitalistycznego, jak zważają one lub potęgują swe działanie w zależności od zmieniających się warunków — jest to zagadnienie z punktu widzenia teorii szczególnie ciekawe”.

(Stalin, tom IX, str. 169).

Właśnie w oparciu o genialną analizę rozwoju imperializmu w ostatnim okresie

Towarzysz Stalin w swej nowej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” twórczo rozwinął naukę o równomiernym gospodarstwie i politycznym rozwojem kapitalizmu, wyliczył niezwykle doniosłe konkretne wnioski dla obecnego okresu.

Towarzysz Stalin rozbił dotychczasowe rozważania o socjalizmie, że wojna między krajami kapitalistycznymi jest nie do pominięcia. Towarzysz Stalin dowiódł, że w obecnym stadium imperializmu, w okresie pogłębiania się kryzysu światowego systemu kapitalistycznego i rozpadu jednolitego rynku światowego, jeszcze ostrzej występować będą sprzeczności i wywieranie z rynków jednych państw kapitalistycznych przez drugie, co stwarza przesłanki starć wojennych i osłabienie światowego frontu kapitalizmu.

Im bardziej postronkiem amerykańskiej kontroli, owinięty w jedwabną chustkę „pomocy” będzie się zaciskał na szyi narodów Francji, Włoch, Anglii i innych krajów, tym bardziej będzie się wzmagać ich dążenie do wyrwania się z amerykańskiej niewoli, tym bardziej będzie rósł antyamerykański ruch oporu we wszytkich dziedzinach życia.

Mówiąc w grudniu 1921 roku o sprzecznościach między złączą nienawistką do Związku Radzieckiego propagandą kapitalistyczną a działaniem, do którego zmusza kapitalistów logika gospodarki kapitalistycznej Lenin stwierdził:

„...myśmy docenili głębie przeciwieństw związanych z wojną imperialistyczną i nierzymy bardziej prawidłowo, niż inne mocarstwa, w których przy ich wszystkich zwycięstwach, przy całej ich sile, wyjęła dotąd się nie znalazła i nie znajdzie”.

I dalej:

„...biorąc w dużej skali, nasze obliczenia okazują się bardziej prawidłowe niż ich. I nie dlatego, że u nich nie ma ludzi, którzy umieją prawidłowo obliczać — przeciwnie, jest ich więcej niż u nas — a dlatego, że nie podobna trafnie obliczać, kiedy się stoi na drodze do zguby”.

(Lenin, t. 33, str. 22 i 129).

Imperialiści amerykańscy i ich sprzymierzeńcy umieją obliczać tylko swe zyski i w oszalałej pogoni za najwyższą stopą tych zysków wypychają ludzkość na drogę zguby, wojny, zniszczenia, na owego ludobójstwa, na drogę wagi i wrogosci między narodami.

Socjalizm nie tylko wskazuje masom pracującym światła innej drogi, inną perspektywę, ale już udowodnił, że taka tylko droga jest zwycięska. Jest to droga pokoju między narodami. Jest to perspektywa nowych stosunków międzynarodowych po uwolnieniu się z Jarzma kapitalizmu przez masy ludowe, stosunków przyjaźni, współpracy, pomocy wzajemnej na wzór tych, które łączą już dziś ZSRR z krajami demokracji ludowej. Jest to perspektywa budownictwa nowego życia, która rozwinęła przed światem Wielką Rewolucję Październikową, wyrabując wielki szlak dziejowy, po którym kroczą dziś również narody Chin, Polski i innych krajów budujących nowe życie.

Polska Ludowa — podobnie jak inne kraje demokracji ludowej — w ciągu niespełna 8 lat przekształciła się z kraju słabo rozwiniętego pod względem przemysłowym, uzależnionego od kapitalistów zagranicznych — w kraj samodzielny o niezwykle szybkim tempie industrializacji. Przed wojną wyłącznie z rolnictwa utrzymywało się 61,4 proc. ludności, zaś w roku 1950 już tylko 45,75 proc. Produkcja przemysłowa obliczona na głowę ludności jest dziś przeszło 4-krotnie wyższą, niż w Polsce przedwojennej.

(Ciąg dalszy na 3 str.)

Uruchomić żłóbek

Pomimo, że w Darłowie znajduje się wiele zakładów pracy, do tej pory nie znaleziono możliwości uruchomienia żłóbka.

Kobiety pracujące oddają swe dzieci pod opiekę sąsiadek pozostających w domu, płacąc im nierzadko wysokie sumy pieniężne.

Jest już najwyższy czas, aby Prezydium MRN zainteresowało się tak ważnym problemem i uruchomiło na terenie Darłowa żłóbek.

Krótko...

„Dyrekcja Poczty i Telegrafów w Koszalinie winna zainteresować się brakiem listonoszy w Agencji Pocztovej w Łączynie.

Jedną z wiosek w pow. drawskim w roku 1945 nadano nazwę „Ogrodzieniec”.

Świetlica jest potrzebna

DOKP — Szczecin jeszcze w początkach br. obciekała uruchomić świetlicę dworcową na stacji w Szczecinku.

Co, gdzie, kiedy?

Środa, dnia 5 listopada 1952 r.

1893 — zmarł Piotr Czapkowski, wielki kompozytor.

Wschód słońca 6.37, zachód słońca 16.01.

KOSZALIN Pogotowie Państwowe — tel. nr 500.

Straż Pożarna — tel. nr 08.

Dziury aptek: Apteka Społeczna nr 10 przy ul. Zwycięstwa nr 32.

Muzeum ul. Armii Czerwonej nr 53.

Wystawa „Historia społeczeństwa pierwotnych” oraz wystawa obrazów St. Komackiego.

Muzeum czynne w wtorki, czwartki, piątki i niedziele w godzinach od 12 do 17.

Straż Pożarna — tel. nr 33-33.

Pogotowie Państwowe — tel. nr 07.

Dziury aptek: Apteka Społeczna nr 13 przy ul. 3 Maja nr 38.

REPERTUARIUM

KOSZALIN: „Nowa Huta” — „Hrabia Monte Christo”.

Scenariusz: dnl powzednie; godz. 13 i 20 — w niedziele i święta — godz. 16, 18 i 20.

KOSZALIN - ROKOSSOWO — „Młoda Gwardia” — „Szalony lotnik”.

ŚLUPSK: „Polonia” — „Baryłeczka” — godz. 13 i 20.

ŻAROGARD: „Relikty” — „Mury Melapagi” — godz. 18 i 20.

SZCZECINEK: „Przyjaźń” — „Dwa ognie” — godz. 13 i 20.

WARCZ: „Tezza” — „Nędzniczy” — 12-ga — godz. 13 i 20.

ŚLAWNO: „Ślewa” — „Futro pani Kruger” — godz. 18 i 20.

„GŁOS KOSZALINSKI” — organ Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Koszalinie.

Nauczyciele i młodzież szkolna wykonują zobowiązania podjęte dla uczczenia Programu Frontu Narodowego

W potężnym nurcie zobowiązań podejmowanych przez ludzi pracy w całej Polsce dla uczczenia Programu Wyborczego Frontu Narodowego, nie zabrakło również zobowiązań podejmowanych przez nauczycielstwo z terenu województwa koszalińskiego.

Obecnie nasza redakcja otrzymuje pierwsze meldunki o wykonaniu tych zobowiązań.

I tak, młodzież Państwowego Liceum Ogólnokształcącego w Wałczu przepracowała przy

wykopkach 154 roboczodni. Jedną z klas pomogła ponadto przy sprzątnięciu warzywa. Uczniowie i uczennice brali czynny udział w pracach komitetów Frontu Narodowego.

Naprawić drogę

Droga w gromadzie Wielkowo wiodąca do stacji znajduje się w bardzo złym stanie. Pełno na niej wyboj, w których grzęzną wozy.

Zarząd Gminnej Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej w Wielkowie, w własnym zakresie sprowadził parę wagonów żużlu i wysypał odcinek drogi koło wagi i magazynu.

Stefan Bilica

przedzień wyborów młodzież pięknie udekorowała swą szkołę, a uczniowie klasy VIII pomagali przy dekoracji lokalu wyborczego.

Meldunek o wykonaniu zobowiązań otrzymaliśmy także z Ogólnokształcącej Szkoły TPD w Wałczu.

Aktywny udział w akcji wyborczej brali nauczyciele Ustki. Hilku z nich, jak Jerzy Robusz, czy Maria Zdybek by lo aktywistami Miejskiego Komitetu Frontu Narodowego.

(cz.)

„Mój tatuś zrealizował w terminie obowiązki wobec naszej kochanej Ojczyzny...”

Sprawa najszybciej wywiązuwała się chłopów z obowiązków wobec państwa jest podstawą ich udziału w realizacji Planu 6-letniego.

Uperządkować bibliotekę

W gminie klawce powiatu miastecckiego znajduje się biblioteka gminna.

Czas najwyższy doprowadzić bibliotekę do porządku.

O lepszy styl pracy GOM-ów

Nie wszyscy kierownicy GOM-ów należycie doceniają wartość akcji omlotowej i je-siennie-siewnej.

Więcej troski o człowieka

Poważne zaniechania w swej pracy wykazują pracownicy Kolejowych Zakładów Gastronomicznych w Sławnie.

Czytajcie i plenumujcie prasę radziecką!

OGŁOSZENIA DROBNE

MIESZKANIA ZAMIENIĆ 3 pokoje z kuchnią z wygodami, balkonem, centrum środmiasteczka w Szczecinie.

Powszechna Spółdzielnia Spółwców w Polczynie Zdroju unieważnia księżeczki (dowody) koni następujących numerów:

Gazowni w Świdwinie pod uwagę

Mieszkańcy Świdwina mają liczne pretensje do kierownictwa Gazowni Miejskiej.

Kierownictwo Gazowni głuche jest także na prośby mieszkańców o rozszerzenie sieci gazowej na inne ulice, pomimo,

Krótko trwała radość

Z radością powitali mieszkańcy ulic Racławickiej i ks. Brzózki w Słupsku założenie lamp ulicznych.

Ulice w dalszym ciągu pozostają bez światła w godzinach zapadania zmroku.

Co na to MRN w Słupsku?

że posiada na ten cel potrzebny materiał.

wg korespondencji W. Żurawskiego

RADIO ŚRODA, 5 LISTOPADA. PROGRAM I 8.00 Poranek andyjski. 8.05 Wiadomości poranne. 8.10 Koncert poranny.

S=P=O=R=T

Zimowe Akademickie Mistrzostwa Świata

odbędą się w Austrii

X Zimowe Akademickie Mistrzostwa Świata odbędą się w dniach 15 — 22 luty 1953 r.

Program mistrzostw przewiduje rozegranie następujących dyscyplin sportu: narciarstwo (ślalom, ślalom specjalny), bieg zjazdowy kobiet i mężczyzn, bieg płaski i sztafety kobiet i mężczyzn, konkurs skoków otwartych, kombinację alpejską i norweską.

Międzynarodowy turniej szachowy kobiet

W VII rundzie rozgrywane go w Moskwie międzynarodowego turnieju szachowego kobiet prowadząca w tabeli radziecka szachistka Bielowa spotkała się z mistrzynią Austrii — Reischer, którą pokonała w 42 ruchu.

W pozostałych partiach Ignatiowa (ZSRR) wygrała z Bruce (Anglia), Zworykina (ZSRR) przegrała po zaciętej grze z de Silan (Francja).

Pozostałe trzy partie odłożono.

Wykopać ziemniaki na czas i bez strat!

W budynku Woj. RN istnieje bufet ale pokój, w którym znajduje się jest tak ciasny, że niemożliwa korzystanie z niego, równocześnie nie więcej jak czterem osobom.

Wieloletni kierownik KZG w Sławnie winno zmienić styl swej pracy, zwiększyć troskę o konsumenta.

Kiika uwag z narady roboczej w sprawie skupu mleka

Gdy dyrektorzy nie znają przyczyn...

Dyrektorzy Powiatowych i Miejskich Zakładów Mleczarskich, kierownicy sekcji skupu i referenci skupu, zebrani na kolejnej naradzie roboczej w Eksperymentalnym Wojewódzkim Zakładzie Mleczarskim, omówili realizację obowiązkowych dostaw mleka w każdym powiecie na szczeblu województwa w miesiącu październiku.

Chłopi indywidualni wykonali październikowy plan dostaw w 79,9 proc., PGR-y — w 55 proc., zaś spółdzielnie produkcyjne za ledwie w 47,2 proc.

W dyskusji poruszano szereg ważnych spraw, które odkształcają hamując na skup mleka, ale prawie połowa dyskusyjantów nie orientowała się z jakich powodów spółdzielnie produkcyjne opóźniają się w dostawach. Charakterystyczne są słowa ob. Niedzieli, dyrektora PZM Ślawno:

„Spółdzielnie produkcyjne w naszym powiecie dostarczają o wiele za mało mleka. Dlaczego tak jest, NIE WIEM — NIE ZNAM PRZYZCYN”.

Jak więc można wpływać na spółdzielnie produkcyjne, aby lepiej realizowały dekret o obowiązkowych dostawach mleka, skoro nie zna się przyczyn niewykonania planów? Wielokrotnie słyszano się w dyskusji: „nie wglądamy w gospodarke hodowlaną spółdzielni”. Takie stanowisko dyrektorów PZM jest z gruntu niesłuszne — utrudnia bowiem im samym należyte analizowanie „situacji mlecznej” w powiecie. A bez takiej szczegółowej analizy, nie do pomyślenia jest zorganizowanie na prawdę skutecznej kampanii o wykonanie planu skupu mleka przez każdego dostawcę.

Aparat skupu PZM, a dyrektorzy w szczególności powinni i muszą interesować się hodowlą bydła w spółdzielniach produkcyjnych. PGR-ach — w ogóle rozwojem hodowli na terenie powiatu. Więcej — interesować się nie tylko „na własny użytek”, ale swoje wnioski i uwagi na ten temat przekazywać Prezydium Powiatowych Rad Narodowych i Zarządom Okręgowym PGR. Należy skończyć z kierownictwem prac terenowego aparatu skupu z za biurka, z ograniczeniem swej działalności do wysyłania instrukcji, a w ślad za instrukcją — po nagle i upomnień. Trzeba na

włażać bezpośredni kontakt z terenem — dotyczy to szczególnie samych dyrektorów PZM.

A oto jeszcze jedna z ważnych przyczyn, wpływających na opieszale przebieg dostaw mleka, poruszana przez uczestników narady:

Komitety gminne partii, we długiej relacji dyskusyjantów, przeważnie traktują mleka jako przysłowne „płatko koła u wozu”. Np. w powiecie białogardzkim dostarczono do gminnych rad narodowych w oparach rolników z waloskami o ukaranie. Dyrektor PZM zwrócił się z prośbą do sekretarza KG, aby wpłynął na szybkie zatwierdzenie przez kolegę orzekające wniosków o wymierzenie kar. Niestety, nie zatroszczył się o to żaden z sekretarzy. Sekretarz Komitetu Miejskiego partii w Świdwinie poprzestaje wyłącznie na obietnicach. A załogę gminy Świdwin w dostawach są bardzo znaczące.

Podobnie nie wykonuje swych obowiązków w sprawie skupu mleka Komitet Gminny w Ślawoborzu (powiat kołobrzeski). „Wyznaczono dla każdej gromady towarzyszą z KG, który miał odpowiadać przed egzekutywą KG za przebieg skupu mleka w gromadzie — i na tym się skończyło. Ci towarzysze nie dotychczas nie uczynili” — mówi dyr. PZM w Kołobrzegu, ob. Podlecki.

Oczywiście, traktowanie skupu mleka jako „płatka koła u wozu” przez większość komitetów gminnych partii i przez niektóre gminne rady narodowe jest głęboko niesłuszne i szkodliwe oddziaływanie na realizację planu obowiązkowych dostaw mleka. Towarzystwo partyjni i członkowie rad narodowych muszą sobie uświadomić, że są odpowiedzialni za terminowe wykonanie dostaw mleka na swoim terenie na równi z aparatem skupu zakładów mleczarskich.

Cz. Zurawik

Wykopki buraków cukrowych

W całym kraju trwają intensywne prace związane z wykopkami buraków cukrowych. W dużej mierze tempo prac przyspieszają kombajny buraczane dostarczane nam, w ramach wymiany towarowej, przez Związek Radziecki. Na zdjęciu: Radziecki 1-tygodniowy kombajn do buraków cukrowych, który wykopuje dziennie buraki z 1,5 ha obcinając jednocześnie liście i układając ogłowione buraki na osobne rzędy. Traktor i kombajn obsługują pracownicy PGR. Foto CAF.

Wypowiadamy zdecydowaną walkę z zarazkowi pryszczycy

MIECZYSLAW NGCUN
dyr. Woj. Zarządu Weterynaryjnego przy Prezydium Woj. RN w Koszalinie

Pryszczycą nie jest — jak to wielu rolników sądzi — choroba zjadliwa, której nie należy obawiać się, bo trwa tylko kilka dni i jedynie tylko w wyjątkowych wypadkach może stać się przyczyną śmierci zwierzęcia. Zarazek pryszczycy, który w ciągu lata szeroko lawą przeszedł przez nasze województwo i dowiedzieliśmy, że potrafi być często bardzo ziośliwym, a spowodowane przez niego straty gospodarcze są zawsze bardzo dotkliwe. Duża ilość padnięć, szczególnie wśród prasnicieli, straty na wadze i wężnie, a przede wszystkim duży ubytek mleka u krów zaatakowanych chorobą — oto dowody błędnego mniemania o małej szkodliwości pryszczycy.

Dzięki wyjątkowej walce służby weterynaryjnej i bardziej uświadomionych i docenianych przez zagadnienia chłopców, udało się uchronić cały szereg miejscowości i zagrod, a w nich tysiące zwierząt przed inwazją pryszczycy, a przez to zmniejszyć straty naszej gospodarki o wiele tysięcy kilogramów mięsa, mleka i węgla.

Trzeba jednak pamiętać, że zarazek pryszczycy jest bardzo odporny i przez długi czas, nawet w niesprzyjających warunkach może utrzymywać się przy życiu i zachować pełną swoją zjadliwość. Nie szkodzi mu np. wcale zimno i wilgoć. Prócz tego doświadczenie uczy, że tam, gdzie zarazek utrzymuje się przy życiu przez dłuższy czas — zwierzęta, które już przechorowały — ponownie zapadają na pryszczycę. Przebieg choroby jest wtedy o wiele cięższy i straty przez nią spowodowane o wiele dotkliwejsze. Notuje się wówczas znacznie więcej padnięć, a mleko znika prawie zupełnie, gdyż prawie z reguły następuje u krów ostre zapalenie wymion.

Wypadek taki miał ostatnio miejsce w spółdzielni produkcyjnej w Jamnie i Dobieszewie w pow. koszalińskim. Służba weterynaryjna zastosowała odpowiednie środki, ażeby nie dopuścić do rozprzestrzenienia się nowej fali pryszczycy na terenie naszego województwa. Wydano potrzebne zarządzenia i zastosowano ścisłą kontumację. Powyższy fakt powinien pobu-

dzić wszystkie Instytucje, urzędy i organizacje do dalszej mobilizacji i zwiększenia aktywności na odcinku walki z pryszczycą, do pozbycia się szkodliwych objawów samouspokojenia. Należy dalej przeprowadzać ożywioną kampanię uświadamiającą, polecając specjalny nacisk na masowe i dokładne oczyszczanie i odkażanie obór, chlewni i owczarni, na sprawdzanie odpowiedzialnego wyposażenia w środki dezynfekcyjne, urządzenia do wyjątkowania mleka oraz funkcjonowanie zakładów mleczarskich i zlewali zgodnie z przepisami.

Dlaczego o tym piszemy? Pomimo, że w zagrodach, które były zaatakowane przez pryszczycę, przed uznaniem choroby za wyjątek, przeprowadza się oczyszczanie i odkażanie, to jednak przy dłuższym nasileniu pryszczycy w miesiącach letnich — nie wszędzie zarazek został dokładnie zniszczony. Pojawiające się tu i ówdzie groźne nawroty choroby nakazują wypowiedzenie walki z zarazkowi pryszczycy.

Na czym ta walka z zarazkowi ma polegać? Przede wszystkim chodzi o to, aby zniszczyć te pozostałości zarazki, jakie istnieją. Jeszcze przed nastaniem okresu wylicenia, a więc okresu wysokiej produkcji mleka i dużej wrażliwości przychowku. Po nieważ zarazek jest niewi-

doczny. Jedynym przeto i radykalnym sposobem, zapewniającym zupełne jego zniszczenie, jest przeprowadzenie powszechnego oczyszczania i odkażania we wszystkich bez wyjątku miejscowościach, w których pryszczycą panowała w ostatnich 6 miesiącach. Akcja taka niebawem rozpocznie się na terenie naszego województwa.

Sama służba weterynaryjna nie podjęła jednak tak wielokrotnego zadania. Potrzebny jest wspólny wysiłek wszystkich chłopców i spółdzielców, masowych organizacji społecznych i całego aktywnego wiejskiego. W ciągu najbliższych 3 tygodni trzeba przygotować do generalnej dezynfekcji zagrody w tych miejscowościach, gdzie była pryszczycą. Szczegółowe wskazówki i instrukcje opracuje i zapozna z nimi rolników służba weterynaryjna. Po oczyszczeniu zagród przeprowadzona będzie w ostatnich dniach listopada generalna dezynfekcja. Musi ona być tak przeprowadzona aby w grudniu nie było już w naszym województwie ponad 800 zagród zapowietrzonych pryszczycą oraz setek tynich, w których choroby nie ma, ale źródło choroby nadal istnieje.

Wzorowo przeprowadzona akcja winna być rekonstrukcją, że w początkach przyszłego roku choroba ta, na naszym terenie należeć będzie do przeszłości. Ofiarny wysiłek wszystkich chłopców i zainteresowanych czynników przyczyni się do wygrania bitwy o produkcję zwierzęcą, a przez to do przedterminowego wykonania zadań Planu 6-letniego w rolnictwie.

W trosce o zwiększenie produkcji zwierzęcej

Usuwanie błędów w żywieniu krów

Wielu chłopców zastanawia się jak osiągnąć wysoką i równomierną mleczność swoich krow dojących przez cały sezon. Stoją temu na przeszkodzie trzy kardynalne błędy, które hodowcy nasi popełniają, a które koniecznie trzeba usunąć. Są to: wlosenne cielenie się krów, nierównomierne (raz lepsze, raz gorsze) żywienie krowy; niezwracanie krowie składników pokarmowych, które oddaje w mleku, czyli zapomnienie o tzw. paszy produkcyjnej.

Włosenne cielenie się krów jest skutkiem nierównomiernego ich żywienia. Krowa zabiczona na przedwiosku, zaczyna przychodzić do sil na pastwisku, „latuje” się w lecie i oczywiście cieli się na wiosnę.

Krowa cieląca się wiosną daje wprawdzie sporo mleka w lecie, lecz w jesieni, kiedy mleczność spada, postawiona w oborze na suchej zimowej paszy, traci mleko do reszty. Natomiast krowa cieląca się jesienią daje przy dobrym żywieniu dużo mleka przez całą zimą, na wiosnę zaś, kiedy mleczność spada, znów ją odzyskuje na zielonej paszy.

Nierównomierne żywienie krow jest błędem bardzo rozpowszechnionym.

Wiosną, kiedy krowa idzie na pastwisko, a więc w ciągu maja i czerwca, jej żywienie jest na ogół dobre. Podczas upalnych miesięcy (lipiec, sierpień), kiedy trawa wysycha, krowa żywi się gorzej, o ile nie jest dokarmiana w oborze. Jedyną zmianą, kiedy dorastają popłony oraz gdy jest wiele roślin okopowych, krowa żywo na jest nie tylko dobrze ale często nadmiernie. Nie należy jeszcze żywić w pierwszych miesiącach zimowych, kiedy jest pełno w stodole.

Najgorsze żywienie krowy na jesienne.

Przypada na czas przedwioska (luty, marzec, kwiecień). Oczywiście przy takim „harmonijnym” żywieniu, krowa nigdy nie osiągnie wysokiej mleczności, a tym bardziej nie będzie dawać równomiernej ilości mleka.

Jaka jest na to rada? Trzeba przede wszystkim zabezpieczyć sobie bazę paszową przez cały rok, t. zn.: uprawiać plony ozime na wczesną paszę wiosenną; skrócić to znacznie najgorszy, wlosenny okres przedwioskowy.

Uprawiać mieszańki, lub inne rośliny pastewne, potrzebne do użytku na miesiąc upalno kiedy trawa jest gorsza.

Uprawiać dużo poplonów ścierniskowych na późną paszę jesienną. W ten sposób przedłużony się okres letniego żywienia aż do mrozów.

Zakładać cały nadmiar wszelkiej paszy, której nie można zebrać na siano. Kiszonki to zastąpią krowie zieloną paszę w zimie i będą rezerwą na okres przedwioskowy.

Dzięki takiemu prowadzeniu gospodarstwa krowa będzie równomiernie żywiona przez cały rok.

Trzeci błąd naszych hodowców — niezwracanie krowie składników pokarmowych, które oddaje ona w mleku — jest stosunkowo najłatwiejszy do naprawienia. Pamiętać tylko należy, że za każde trzy litry mleka krowa powinna otrzymać (niezależnie od paszy bytowej) jedną jednostkę pokarmową zawierającą 135 gramów białka. Orientacyjnie stanowi to 1 kg mieszanek zielonej z 3/4 otrąb tynich i z 1/4 makuchu rzepakowego.

Do dwóch ostatnich błędów można przystąpić do przeprowadzenia krowy z cielienia się wiosennego na jesienne.

B. B.

Wystawa, którą trzeba zobaczyć

Staraniem Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego w Koszalinie urządzona została wystawa pt. „Oto Ameryka”. Miesiąc się ona w lokalu Zasadniczej Szkoły Metalowej przy ul. A. Lampe i można ją zwiedzać codziennie w godzinach od 9-jej do 22-jej.

A zwiedzić naprawdę warto. Iżno zdjęcia, plansze, wykrośy, wypowiedzi amerykańskie, skłen męzów stanu, fotokopie dokumentów zgromadzone tutaj składają się w sumie na prawdziwy obraz Ameryki i „amerykańskiego stylu życia”. Pierwszą część wystawy poświęcono historii USA. W wielkim skrócie obrazuje ona okres od powstania niepodległego państwa Stanów Zjednoczonych, aż do czasów najnowszych.

W początkach naszego stulecia Lenin pisał: „Ameryka stała się jednym z pierwszych krajów jeżeli chodzi o głęboką przepaść między garstką rozwiniętych, pieniądzy się w brudzie i zbytku miliardów z jednej strony — a milionami ludzi pracy, żyjących wcięż na pograniczu nędzy, z drugiej”.

Ta teza Lenina nie tylko, że nie straciła na aktualności, ale przeciwnie, życie pokazuje, że przepaść o której on mówił, jeszcze bardziej się pogłębiła. Ilustrują to zdjęta przedstawiające wystawny tryb życia garstki milionerów i potwornie biedny tryb życia milionów ubogich. Wynika to najczęściej z wykresów pokazujących miliony zyski koncernów i monopolu, a równocześnie przedstawiających

śleszenie male dochody rodzin robotniczych (bezrobotni nie mają nawet takich). Cały przemysł i handel znajduje się w rękach garstki monopolistów na czele z takimi rektami kapitału, jak dom Morgana, Rockefeller, Du Pont, Mellon.

Militarny charakter imperializmu amerykańskiego uwidaczniają tabele zawierające liczbę, które mówią o ogromnym wzroście zysków koncernów i monopolu w okresie ostatniej wojny światowej. W pogoni za zyskami imperialiści USA rozpętał wojnę w Korei, zbiorczy zachodnią Europę i spakoblerców Hitlera w Niemczech Zachodnich.

Groźną wojnę w Korei i bestialstwa amerykańskiej soldatki z pod znaku dolara widzieliśmy na liczących zdjęciach w następnej części wystawy. Przed naszymi oczyma przesuwa się najpierw obraz kwiłnającej, wyzwolonej Korei Północnej, gdzie lud wziął władzę w swe ręce. Te same kwitnące miasta zamienione zostały w ruinę. Na twarzach ludzi, zamiast dawnego spokoju i uśmiechu maluje się gniew i groza. Imperialiści nie przebiegają w środkach; wszystkie sposoby niszczenia i mordowania są dla nich dobre, byle prowadziły do ich niekzemnych celów podporządkowania sobie świata. Na długo w pamięć pozostanie zwiedzającym obraz okropnie zniekształconej napalmem twarzy koreańskiego chłopca i budzić będzie słuszny, gniew i odrazę dla ludobójców.

W „pustynną strefę” ruin i zgłiszcz chleliby amerykań-

scy imperialiści zamienić również i Europę. Do tego celu, do celu napaści na ZSRR i kraje obozu pokoju prowadzi remilitaryzacja Niemiec zachodnich i militaryzacja Europy. Proces ten obrazują ilustracje i plansze umieszczone w następnej części wystawy.

Bestialstwa w Korei, cyniczne i brutalne zachowanie się amerykańskich „boys” w Europie, to skutki faszystowskiego systemu wychowawczego i „amerykańskiego stylu życia”.

Faszystyzacja wszystkich dziedzin życia przybiera w Stanach Zjednoczonych ogromnie na sile. Jej najjaszkrawszym przejawem jest dyskryminacja rasowa w stosunku do Murzynów. Dyskryminacja, która przypomina „najlepsze” hitlerowskie wzory i sięga nie spotykanych rozmiarów — począwszy od niewinnego kranu ulicznego z napisem — „tylko dla białych”, a skończywszy na masakrach i morderstwach popełnianych na ludność murzyńską. Zdjęcia pogromów w dzielnicach murzyńskich, organizowanych przez faszystowskie organizacje w rodzaju Ku-klux-klanu żywo przypominają podobne ponure sceny z czasów okupacji.

Kongres, sądy, policja, są narzędziami terrorku. Co dla wzięty człowiek w Stanach Zjednoczonych nie wyłączając dzieci, jest podejrzan — głosi napis na jednej z tablic. Ostawione „amerykańskie gestapo” — FBI posiada kartoteki wszystkich obywateli. Przestępczość w USA osiągnęła pierwsze miejsce w skali światowej. Jest to skutek

całego systemu wychowawczego. Dzieci amerykańskie czytają w ogromnych ilościach gwałtawe zbiorniki i pornograficzne historyjki obrazkowe t. zw. comic's. Tylko 10 proc. dorosłych ludzi czyta książkę i to w większej części kryminalne.

Szczególnie atrakcyjną jest dla nas ta część wystawy, która przedstawia farsę amerykańskich wyborów i ich krzykliwą ogólnopatrzącą reklamę. Wyborów, w których rywalizują dwie partie podporządkowane jednemu kapitałowi; wyborów, których wynik nie usunie kapitalistycznego wyzysku.

... ..

Ale obok tej Ameryki istnieje także druga Ameryka. Ta Ameryka, o której pisał Lenin: „Naród amerykański posiada tradycję rewolucyjną przejętą przez najlepszych przedstawicieli proletariatu amerykańskiego”.

Ta druga Ameryka uciskanych i prześladowanych walczy pod wodzą partii komunistycznej o pokój, wolność i postęp. Partia komunistyczna mimo szklan i prowokacji wytrwale prowadzi swą działalność. Fotografie z międzynarodowych kongresów w obronie pokoju pokazują amerykańskich ludzi przystępują, takim, jak śpiewak Robeson, pisarz Fast, którzy nie obawiają się walki o lepszą przyszłość białych i czarnych robotników. I właśnie przyszłość należy do tej drugiej Ameryki. Wszyscy powinniśmy zwiedzić wystawę „Oto Ameryka”.

A. Cz.